

Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet

Erhvervsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Ministeren

Dato
26. februar 2019

J nr. 2020-637

Erhvervsudvalget har i brev af 8. januar 2020 stillet mig følgende spørgsmål 67 alm. del, som jeg hermed besvarer endeligt. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget Mai Villadsen (EL).

Spørgsmål 67

Ministeren bedes redegøre for de juridiske sanktionsmuligheder over for virksomheder, der har solgt kreditter på et falsk grundlag.

Svar

Salg af klimakreditter på det frivillige marked er ikke reguleret i lovgivning, som hører under Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets ressortområde. Erhvervsministeriet og Justitsministeriet har bidraget med redegørelse for generelle juridiske sanktionsmuligheder, som kan gøre sig gældende over for denne type virksomheder.

Erhvervsministeriet kan oplyse, at virksomheders salg af CO₂-kreditter kan være omfattet af markedsføringsloven, der indeholder et forbud mod vildledende markedsføring. En erhvervsdrivende vil kunne ifalde et ansvar for overtrædelse af markedsføringslovens vildledningsbestemmelser, hvis den erhvervsdrivende vidste eller efter omstændighederne burde vide, at der var tale om et falsk grundlag for CO₂-kreditterne. Det vil således bero på en vurdering af, om der er noget at bebrejde den erhvervsdrivende, herunder om den erhvervsdrivende burde have undersøgt forholdet nærmere. Overtrædelse af vildledningsforbuddet straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Der henvises i øvrigt til erhvervsministerens besvarelse af Erhvervsudvalgets spørgsmål 68 alm. del stillet den 8. januar 2020.

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet et bidrag fra Rigsadvokaten, som har oplyst følgende:

"1. Virksomheder, der sælger kreditter på et falsk grundlag, vil efter omstændighederne kunne straffes for bedrageri efter straffelovens § 279.

Det fremgår af straffelovens § 279, at for bedrageri straffes den, som, for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding, ved retsstridigt at fremkalde, bestyrke eller udnytte en vildfarelse bestemmer

**Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet**

Holmens Kanal 20
1060 København K

T: +45 3392 2809
E: kefm@kefm.dk

www.kefm.dk

Side 1/3

en anden til en handling eller undladelse, hvorved der påføres denne eller nogen, for hvem handlingen eller undladelsen bliver afgørende, et formuetab.

Der er f.eks. tale om bedrageri, hvis en køber vildledes til at betale for en vare, som ikke eksisterer, og køberen derved lider et økonomisk tab samtidig med, at sælgeren opnår en økonomisk vinding.

Hvilken bestemmelse i straffeloven forholdet henføres under vil altid afhænge af sagens konkrete omstændigheder.

Juridiske personer kan i medfør af straffelovens § 306 straffes for alle overtrædelser af straffeloven. Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at det navnlig vil være de straffelovsovertrædelser, der begås for at skaffe den juridiske person vinding, som i praksis vil give anledning til et strafansvar for den juridiske person. Som eksempler på sådanne overtrædelser, der kan begås inden for virksomheden, og som derfor kan pådrage den juridiske person strafansvar, nævnes i forarbejderne bl.a. bedrageri.

I straffelovens § 27 fastsættes de nærmere betingelser for juridiske personers strafansvar. Efter bestemmelsen forudsætter strafansvar for en juridisk person, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere personer knyttet til den juridiske person eller den juridiske person som sådan.

Det bemærkes, at det fremgår af forarbejderne til straffelovens § 306, at strafansvar for den juridiske person ikke udelukker et individuelt strafansvar for den person, der forsætligt har overtrådt de pågældende straffelovsbestemmelser. Det forudsættes, at der i almindelighed også gøres strafansvar gældende mod de pågældende enkeltpersoner.

Juridiske personer kan alene straffes med bøde. Den almindelige bestemmelse om strafudmåling i straffelovens § 80 finder også anvendelse ved udmåling af bøder til juridiske personer. Der skal således ved straffens fastsættelse bl.a. lægges vægt på lovovertrædelsens grovhed.

Det fremgår endvidere udtrykkeligt af straffelovens § 51, stk. 3, at der inden for de grænser, som hensynet til lovovertrædelsens beskaffenhed og de i straffelovens § 80 nævnte omstændigheder tillader, skal tages særligt hensyn til den skyldiges betalingsevne og til den opnåede eller tilsigtede fortjeneste eller besparelse. I praksis udmåles bøden således navnlig under hensyntagen til den juridiske persons økonomiske forhold og den økonomiske fordel, som overtrædelsen har indebåret for den juridiske person. Det vil derfor i almindelighed påvirke strafudmålingen om strafsubjektet er en enkeltperson, eller om der er tale om en juridisk person, herunder om det er en mindre eller større juridisk person.

Der er ingen øvre grænse for størrelsen af bøder for juridiske personer.

2. Rigsadvokaten har til brug for besvarelsen foretaget høring af politikredsene, de regionale statsadvokater og Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK), der har oplyst, at de ikke umiddelbart har kendskab til konkrete straffesager omhandlende salg af klimakreditter på et falsk grundlag.”

Med venlig hilsen

Dan Jørgensen